

Маринъ.

Великодушие то ви го разваля, паша ефенди. Дайте воля да се употребя бъдь мъки. Ште видите какъ ште падне веднага твърдоглавство то му. Той знае ваше то добро расположение и го плашта съ твърдоглава смѣлостъ.

Кадия та.

Така е. Право казва Маринъ чорбаджи. Надмѣнността му расте съ благорасположение то ви. Лимонъ тъ не пушта сокъ ако го не стиснешъ. Признанията ште падать отъ уста та му когато земать да капатъ месата му. Срешта всякой късъ месо ште имате нова исповѣдь, нова тайна открита.

Тахсинъ.

Не ми говорете за мъки. Каква облага за мене, че ште бъде издалъ цѣлий свѣтъ, че ште бъде открилъ всички ти тайни на московска та дипломация? Нуждни ли ми са признанията му за да зная съучастници ти на неговити кроежи? Нуждно ли е той да ми каже какво ни мислеть Московци ти? Потребни ли ми са исповѣди ти му за да напълна тѣмници ти на вилаетъ? Ахъ тии ште бъдатъ наскоро препълнени и безъ това! Пазете охотата си за мъченіе, Тя скоро ште се насети. Моето отмъщение тогава нѣма да се насети. Когато мъкити не оставяте душа у него, ште бъде ли прѣдъ мене тоя съптий Балкански, който ме накара да прѣглътна най-позорното унижение, което може да прѣтърпи мюсюлманинъ? Исповѣди безъ мъки. Ето какво ми трѣбова. Превитъ подъ собствено то си унижение, да пълзи прѣдъ мене, да не смѣе да ме гледа, да гледа съ четири очи дали ште му простя, Ето какъ ви го искамъ. Унижение за унижение! Той ми прости животъ тъ великодушно като ме унижи. И азъ трѣбова да мога да го помилувамъ великодушно като го унижа! Не чувствовате ли колко ми е нуждно това?

Маринъ.

Паша ефенди, не трѣбова да се отчайвате. Надмѣнността мъчи се превива, нѣ и често се претропшава когато най-малко се надѣе човѣкъ.